

Hodnocení bakalářské práce Karolíny Schneiderové Jan Drda – dramatik.

Práce je cenná nejméně ze dvou důvodů – předně je Jan Drda, „autor jediné knihy“ (Němá barikáda) a „jediné“ divadelní hry (Hrátky s čertem), představen jako dramatik; jednak – zřejmě vůbec poprvé – dochází i k analýze jeho prvního dochovaného divadelního pokusu, hry Magdalenka, která v souboru Drdových dramát není zmiňována (natož analyzována) ani znalci (J. Bílý, Fr. Götz). Cenné bylo i zaujetí autorky, s níž získávala informace i texty z krajských (Č. Budějovice), universitních (FF MU Brno) či okresních (Příbram) knihoven či z Národní knihovny v Praze, z archivů (Státní oblastní archiv v Příbrami) či televizních dokumentů. I díky tomu mohl vzniknout plastický lidský i tvůrčí profil žáka K. Čapka, E. Basse či K. Poláčka, prozaika, dramatika, novináře, scénáristy, člověka mnoha aktivit a tvůrce mnoha pohádek, pohybujícího se od drsného dětství (matku ztratil v šesti letech, otec děti opustil o čtyři roky později) na osudové „pohádkové“ hraně mezi peklem a silami dobra.

V centru práce je analýza šesti Drdových her vzniklých v rozpětí dvaceti let (Magdalenka: 1941, Jsou živí, zpívají: 1961) v konkrétním politickém a kulturním ovzduší, jež se do nich samozřejmě projektuje. Snad jediná z těchto šesti her je „průhledná“ a srozumitelná – „budovatelská“ Romance o Oldřichu a Boženě z r. 1953; zbývající, co do charakteru konfliktu až existenciální a kompozičně velmi komplikované, jsou oslavou Drdova vypravěčského talentu a jazykového mistrovství; práce tak otevírá další z dosud neprobádaných Drdových „třináctých komnat“.

Díky systematické analýze (téma, prostředí, postavy, kompozice, jazyk) i schopnosti číst, analyzovat a interpretovat text se autorce daří dešifrovat spleť dílčích dějových linií a zlomků nejednou velmi komplikovaných a rafinovaných příběhů Drdových her a potvrdit jeho pověst hravého i mistrného vypravěče s nepřebornou zásobou vypravěčských překvapení (filmový průmysl z nich ostatně dodnes těží), jehož tvůrčí odkaz je mnohem bohatší než knížka jedenácti povídek a jedna divadelní pohádka a jenž si snad i prostřednictvím pohádek klestil cestu k porozumění světu skutečnému.

Práce byla psána se značným zaujetím, autorka po celou dobu prokazovala hluboký zájem o osobu J. Drdy (svědčí o tom i příloha) i o téma. Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikovat jako výbornou.

V Plzni 4. 5. 2014

Jiří Staněk

